

zondag 14 december 2025, 18:30 uur

Welkom en mededelingen

LvdK 66: 3

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 95: 1, 2

Geloofsbelijdenis

Ps. 146: 3

Gebed

Ruth 1

Ps. 43: 3, 4, 5

Ruth 1: 19 - 20

Ps. 103: 1, 2

Dankgebed en voorbeden

Collectemoment

WKL 537: 1

Zegen

Voorganger: Ds. G.J.Hiensch, Schoonhoven

Organist: Ad Schouls

Welkom en mededelingen

LvdK 66: 3

Laat volk bij volk tesaam
barmhartigheid verwachten,
nu Hij de zaligheid
voor wie Hem vreest, bereidt
door al de nageslachten.

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 95: 1, 2

Komt, laat ons samen Isrels HEER.
Den rotssteen van ons heil, met eer,
Met Godgewijden zang ontmoeten;
Laat ons Zijn gunstrijk aangezicht,
Met een verheven lofgedicht
En blijde psalmen, juichend groeten.

De HEER is groot, een heerlijk God,
Een Koning, die het zaligst lot,
Ver boven alle goên, kan schenken.
Het diepst van 's aardrijks ingewand,
Het hoogst gebergt' is in Zijn hand;
't Is al gehoorzaam op Zijn wenken.

Geloofsbelijdenis

Ps. 146: 3

Zalig hij, die in dit leven
Jacobs God ter hulpe heeft;
Hij, die door den nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop, in 't hachlijkst lot,
Vestigt op den HEER, zijn God.

Gebed

Ruth 1

Naomi en haar schoondochters

1 ¹ In de dagen dat de richters leiding gaven *aan het volk*, gebeurde het dat er hongersnood was in het land. Daarom

ging een man uit Bethlehem *in* Juda op weg om als vreemdeling in de vlakten van Moab te verblijven, hij, zijn vrouw en zijn twee zonen.

2 De naam van de man was Elimelech, de naam van zijn vrouw Naomi en de namen van zijn twee zonen Machlon en Chiljon, Efrathieten uit Bethlehem *in* Juda. En zij kwamen in de vlakten van Moab en bleven daar.

3 Elimelech, de man van Naomi, stierf, en zij bleef achter met haar twee zonen.

4 Die namen voor zich Moabitische vrouwen. De naam van de ene was Orpa en de naam van de andere Ruth. En zij bleven daar ongeveer tien jaar.

5 En die twee, Machlon en Chiljon, stierven ook. Zo bleef de vrouw achter, zonder haar twee zonen en zonder haar man.

6 Toen maakte zij zich met haar schoondochters gereed en keerde terug uit de vlakten van Moab, want zij had in het land Moab gehoord dat de HEERE naar Zijn volk omgezien had door hun brood te geven.

7 Daarom trok zij weg uit de plaats waar zij geweest was, en haar twee schoondochters *gingen* met haar *mee*. Toen zij op weg gegaan waren om terug te keren naar het land Juda,

8 zei Naomi tegen haar twee schoondochters: Ga heen, keer terug, ieder naar het huis van haar moeder. Moge de HEERE jullie goedertierenheid bewijzen, zoals jullie die bewezen hebben aan hen die gestorven zijn, en aan mij.

9 Moge de HEERE jullie geven dat jullie rust vinden, ieder in het huis van haar man. Toen zij hen kuste, begonnen zij luid te huilen.

10 En zij zeiden tegen haar: Voorzeker, wij keren met u terug naar uw volk.

11 Maar Naomi zei: Keer terug, mijn dochters! Waarom

zouden jullie met mij meegaan? Heb ik nog zonen in mijn lichaam, die jullie tot mannen zouden kunnen worden?

12 Keer terug, mijn dochters! Ga heen, want ik ben te oud om een man te hebben. Al zou ik zeggen: Ik heb hoop, *en* al zou ik zelfs in deze nacht een man hebben, ja zelfs zonen baren,

13 zouden jullie dan wachten tot zij groot geworden waren? Zou dat jullie er dan van weerhouden om een man te hebben? Nee, mijn dochters, want het is voor mij veel bitterder dan voor jullie: de hand van de HEERE is tegen mij uitgestrekt.

14 Toen begonnen zij opnieuw luid te huilen. En Orpa kuste haar schoonmoeder, maar Ruth klampte zich aan haar vast.

15 Daarom zei zij: Zie, je schoonzuster is teruggekeerd naar haar volk en naar haar goden. Keer ook terug, je schoonzuster achterna.

16 Maar Ruth zei: Dring er bij mij niet langer op aan u te verlaten en terug te gaan, bij u vandaan. Want waar u heen gaat, zal ik ook gaan, en waar u overnacht, zal ik overnachten. Uw volk is mijn volk en uw God mijn God.

17 Waar u sterft, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. De HEERE mag zó en nog veel erger doen: voorzeker, *alleen* de dood zal scheiding maken tussen mij en u.

18 Toen zij zag dat zij zich vast voorgenomen had met haar mee te gaan, hield zij op tot haar te spreken.

19 Zo gingen zij samen *verder*, tot zij in Bethlehem kwamen. En het gebeurde, toen zij Bethlehem binnenkwamen, dat de hele stad over hen in rep en roer raakte, en *de vrouwen* zeiden: Is dit Naomi?

20 Maar zij zei tegen hen: Noem mij niet Naomi, noem mij Mara, want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.

21 Ík ging vol weg, maar de HEERE heeft mij leeg laten terugkeren. Waarom zou u mij Naomi noemen, nu de HEERE tegen mij getuigd heeft en de Almachtige mij kwaad gedaan heeft?

22 Zo keerde Naomi terug, en met haar Ruth, de Moabitische, haar schoondochter. Zij keerde uit de vlakten van Moab terug. En zij kwamen in Bethlehem, aan het begin van de gersteoogst.

Ps. 43: 3, 4, 5

O Here, God, kom mij bevrijden,
zend mij uw waarheid en uw licht
die naar uw heilige berg mij leiden,
waar Gij mij woning wilt bereiden.
Geef dat ik door U opgericht
kom voor uw aangezicht.

Dan ga ik op tot uw altaren,
tot U, o bron van zaligheid.
Dan mag mijn ziel uw heil ervaren
en dankbaar ruisen alle snaren
voor U die al mijn vreugde zijt
en eindloos mij verblijdt.

Mijn ziel, hoe zijt gij zo verslagen,
mijn hart, wat kwelt gij u zozeer?
Vertrouw op 's Heren welbehagen.
Hij doet weldra de morgen dagen.
Ja, ik zal zingen tot zijn eer:
mijn redder is de Heer.

Ruth 1: 19 - 20

19 Zo gingen zij samen *verder*, tot zij in Bethlehem kwamen. En het gebeurde, toen zij Bethlehem binnenkwamen, dat de hele stad over hen in rep en roer raakte, en *de vrouwen* zeiden: Is dit Naomi?

20 Maar zij zei tegen hen: Noem mij niet Naomi, noem mij Mara, want de Almachtige heeft mij grote bitterheid aangedaan.

Ps. 103: 1, 2

Loof, loof den HEER, mijn ziel, met alle krachten;
Verhef Zijn naam, zo groot, zo heilig t' achten;
Och of nu al, wat in mij is, Hem preez'!
Loof, loof, mijn ziel, den Hoorder der gebeden;
Vergeet nooit één van Zijn weldadigheden;
Vergeet ze niet; 't is God, die z' u bewees.

Loof Hem, die u, al wat gij hebt misdreven,
Hoeveel het zij, genadig wil vergeven;
Uw krankheên kent en liefderijk geneest;
Die van 't verderf uw leven wil verschonen,
Met goedheid en barmhartigheên u kronen;
Die in den nood uw redder is geweest.

Dankgebed en voorbeden

Collectemoment

WKL 537: 1

Ruth blijft niet in Moab wonen:
'Ik ga mee', zo klinkt haar stem.
Zij wil eer aan God betonen
en gaat mee naar Bethlehem.
Trouwe God, wil voor mij zorgen.
Here, laat mij nooit alleen.
Ik ben veilig en geborgen
met uw armen om mij heen!

Zegen

U/ jij bent van harte uitgenodigd voor de volgende dienst

Zondagochtend 21 december 2025

Voorganger: Ds. F. Wijnhorst, Krabbendijke

Organist: André Weerheim